

23 Ιουλίου, 1993

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΚΟΥΡΡΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ,
ΑΡΤΕΜΗΣ Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ PETTENS DOMINIQUE/CHARLES ALTIERI
(ΑΡ.2),

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΤΑΛ-
ΜΑΤΟΣ HABEAS-CORPUS,

Εφεσείων,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΩΝ ΚΕΝΤΡΙΚΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ,

Εφεσίβλητου.

(Πολιτική Έφεση Αρ. 8969)

*Έκδοση Φυγοδίκων — Αρχή του “ου δις δικάζειν” — Φυγόδικος δικά-
σθηκε ερήμην στη Γαλλία για φόνο εκ προμελέτης και άλλα αδικήματα
και καταδικάσθηκε ερήμην σε φυλάκιση διά βίου — Πρόνοια της Γαλ-
λικής Ποινικής Δικονομίας ότι σε περίπτωση που ο φυγόδικος παρου-
σιασθεί ή συλληφθεί, τότε όλη η διαδικασία και η ποινή ακυρώνονται
αυτόματα και ο φυγόδικος δικάζεται εξ υπαρχής με όλα τα δικαιώμα-
τα κατηγορουμένου — Δεν παραβιάζεται η αρχή του “ου δις δικάζειν”
εάν διαταχθεί η έκδοση του φυγοδίκου από την Κύπρο.*

5

*Έκδοση Φυγοδίκων — Πρόνοια στο άρθρο 9(5)(α) των περί Εκδόσεως Φυ-
γοδίκων Νόμων, προβλέπει ότι για να χωρήσει έκδοση πρέπει το Δικασ-
τήριο να ικανοποιηθεί ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που παρουσιά-
σθηκαν ενώπιόν του είναι επαρκή και θα δικαιολογούσαν την παραπο-
μπή του φυγόδικου σε δίκη για το αδίκημα εφόσον τούτο διαπράττετο
εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου — Το άρθρο αυτό δεν εφαρ-
μόζεται σε περίπτωση αιτήσεως εκδόσεως δυνάμει της Ευρωπαϊκής
Σύμβασης εκδόσεως φυγοδίκων, που κινήθηκε με το Νόμο 95/70.*

10

15

Ο εφεσείων είχε συλληφθεί στο Αεροδρόμιο Λάρνακας όταν προ-
σπάθησε να εισέλθει στην Κύπρο με ψεύτικο όνομα και πλαστό διαβα-
τήριο Βελγίου. Αργότερα αναγνωρίσθηκε ότι ήταν ο καταζητούμενος

20

5 Charles Altieri, Γάλλος υπήκοος, εναντίον του οποίου εκκρεμούσαν διεθνή εντάλματα σύλληψης για φόνο εκ προμελέτης Γάλλου Δικαστή στην Μασσαλία το 1981, συνομωσία για διάπραξη κακουργήματος και διάφορα αδικήματα σχετιζόμενα με ναρκωτικά. Ο εφεσείων είχε δικασθεί ερήμην από Γαλλικό Δικαστήριο το 1991 και του είχε επιβληθεί ποινή φυλάκισης δια βίου.

10 Ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας αρχικά άρχισε διαδικασία έκδοσής του για έκτιση της επιβληθείσας ποινής. Αργότερα όμως με νέα εξουσιοδότηση που εκδόθηκε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης άρχισε εντελώς νέα διαδικασία για την έκδοσή του στη Γαλλία για να δικασθεί για τα πιο πάνω αδικήματα. Ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου προσάχθηκε μαρτυρία ότι το άρθρο 15 639 της Γαλλικής Ποινικής Δικονομίας προέβλεπε ότι, σε περίπτωση που πρόσωπο που δικασθηκε ερήμην για ποινικό αδίκημα παρουσιάζεται αυτοβόουλα ή συλλαμβάνεται και παρουσιάζεται ενώπιον της Γαλλικής Δικαιοσύνης, δικάζεται εξ υπαρχής για τα αδικήματα με όλα τα ωφελήματα που έχει κατηγορούμενος, και η προηγούμενη διαδικασία ερήμην ακυρώνεται αυτόματα. Το Επαρχιακό Δικαστήριο εξέδωσε το 20 διάταγμα έκδοσης και ο εφεσείων υπόβαλε αίτηση για έκδοση εντάλματος habeas corpus στο Ανώτατο Δικαστήριο, η οποία απορρίφθηκε πρωτόδικα από Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου*. Κατ' έφεση, ο εφεσείων επανάλαβε τους ισχυρισμούς του ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή, ότι δηλαδή εάν διατάσseto η έκδοση του στη Γαλλία θα παραβιαζόταν η αρχή του "ου δις δικάζειν", διότι είχε ήδη δικασθεί ερήμην για τα αδικήματα για τα οποία κατηγορείτο, ότι τα εντάλματα σύλληψης που είχαν εκδοθεί είχαν παύσει να ισχύουν μετά την ερήμην καταδίκη του και ότι το αποδεικτικό υλικό που είχε προσαχθεί δεν ικανοποιούσε τις πρόνοιες του άρθρου 9(5)(α) των περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμων.

30 *Αποφασίσθηκε ότι:*

35 (α) Από τις πρόνοιες του άρθρου 639 της Γαλλικής Ποινικής Δικονομίας διαφαινόταν ότι με την παράδοση του εφεσείοντα στη Γαλλία η εναντίον του ερήμην διαδικασία και επιβληθείσα ποινή θα ακυρώνονταν αυτόματα και θα δικάζονταν εξ υπαρχής με όλα τα δικαιώματα κατηγορουμένου, και κατά συνέπεια δεν μπορούσε να δεχθεί ότι θα παραβιαζόταν η αρχή του "ου δις δικάζειν". Για τον ίδιο λόγο, δεν μπορούσε να λεχθεί ότι τα εναντίον του εκδοθέντα εντάλματα σύλληψης είχαν εκπνεύσει με την ερήμην καταδίκη του.

* Δες, σελ. 467 του παρόντος τόμου.

(β) Το άρθρο 9(5)(α) των περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νόμων δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου η έκδοση του φυγοδίκου ζητείται με βάση τις πρόνοιες της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Εκδόσεως Φυγοδίκων (Ν.95/70). Στην προκειμένη περίπτωση, το αποδεικτικό υλικό που είχε παρουσιασθεί ικανοποιούσε τις απαιτήσεις της Σύμβασης, τίποτε δε από όσα είχαν λάβει χώρα κατά την διαδικασία ενώπιον του Επαρχιακού Δικαστηρίου δικαιολογούσε την έκδοση του αιτούμενου εντάλματος. 5

Η έφεση απορρίφθηκε.

Υπόθεση που αναφέρθηκε: - - 10

Benwell v. Attorney-General [1986] LRC 2 (Const) 246.

Έφεση.

Έφεση από τον αιτητή κατά της απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Παπαδόπουλος, Δ.) που δόθηκε στις 25 Ιουνίου, 1993, (Αρ. Αίτησης 96/93) με την οποία απορρίφθηκε αίτηση του Εφεσείοντα για την έκδοση εντάλματος Habeas Corpus ad Subjiciendum για απελευθέρωσή του. 15

Κ. Κούρτης, για τον εφεσείοντα.

Ε. Λοιζίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α, για τον εφεσίβλητο. 20

Cur. adv. vult.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Δ. Στυλιανίδης.

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Με την έφεση αυτή προσβάλλεται απόφαση Δικαστή του Δικαστηρίου τούτου με την οποία απορρίφθηκε αίτηση του εφεσείοντα για την έκδοση εντάλματος Habeas Corpus ad Subjiciendum για απελευθέρωσή του. 25

Τα ουσιώδη γεγονότα για την παρούσα έφεση είναι:-

Ο εφεσείων είναι Γάλλος πολίτης.

Την 1η Φεβρουαρίου, 1993, έφθασε στο αεροδρόμιο Λάρνακας με πλαστό Βελγικό διαβατήριο με όνομα Pettens Dominique Yves. Συνελήφθηκε για κυκλοφορία πλαστού εγγράφου και πλαστοπροσωπεία. 30

Στις 2 Φεβρουαρίου, 1993, εκδόθηκε ένταλμα οκταήμερης προφυλάκισής του.

Στις 4 Φεβρουαρίου, 1993, αναγνωρίστηκε ότι το πρόσωπο αυτό ήταν ο εφεσείων, δηλαδή ο Altieri Charles.

- 5 Στις 9 Φεβρουαρίου, 1993, ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας, με βάση το Άρθρο 8(1)(β) των περί Εκδόσεως Φυγοδικών Νόμων του 1970 και 1990, (Νόμοι Αρ. 97/70 και 97/90), (ο “Νόμος”), εξέδωσε προσωρινό ένταλμα συλλήψεως του γιατί, όπως κατέθεσε Κύπριος Υπαστυνόμος σε ένορκη δήλωσή του για
- 10 υποστήριξη της αίτησης, καταζητείτο από τις Γαλλικές Αρχές για έκτιση ποινής που του επιβλήθηκε για διάπραξη φόνου εκ προμελέτης Γάλλου Δικαστή στις 21 Οκτωβρίου, 1981, στη Μασσαλία.

- 15 Στις 15 Φεβρουαρίου, 1993, εκδόθηκε από τον αρμόδιο Υπουργό εξουσιοδότηση για έναρξη διαδικασίας εκδόσεως για έκτιση της ποινής του στη Γαλλία, δηλαδή, φυλάκιση διά βίου για διάπραξη φόνου εκ προμελέτης του Γάλλου Δικαστή Pierre Michel στη Μασσαλία στις 21 Οκτωβρίου, 1981, και συνομοσία για τη διάπραξη του εκ προμελέτης φόνου, που του επιβλήθηκε στις 19 Απριλίου, 1991, από το Cour d' Assises des Bouches-du-Rhone.

- 20 Με βάση την εξουσιοδότηση άρχισε η διαδικασία έκδοσης ενώπιον Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας.

Εν τω μεταξύ στάλησαν από την αιτούσα χώρα - τη Γαλλία η επίσημη αίτηση εκδόσεως με επισυνημμένα όλα τα σχετικά στη γαλλική γλώσσα και επίσημη πιστοποιημένη μετάφραση στα αγγλικά.

- 25 Η αίτηση των Γαλλικών Αρχών ήταν για την έκδοση του για να δικαστεί για τον πιο πάνω αναφερόμενο φόνου εκ προμελέτης και συνομοσία διάπραξης φόνου και για σειρά αδικημάτων σχετιζομένων με ναρκωτικά. Λεπτομέρειες αναφέρονται στα σχετικά έγγραφα.

- 30 Στις 5 Απριλίου, 1993, ο Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως εξέδωσε, με βάση το Άρθρο 7 του Νόμου, τροποποιημένη εξουσιοδότηση για έναρξη διαδικασίας έκδοσης του εφεσείοντα για να δικαστεί για αδικήματα που διαπράχθηκαν μέσα στη δικαιοδοσία της Γαλλίας. Λεπτομερής κατάλογος των αδικημάτων περιέχεται στην τροποποιημένη εξουσιοδότηση.

- 35 Η Δικαστής του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας απέρριψε την πρώτη αίτηση έκδοσης και άρχισε νέα εντελώς διαδικασία με βάση

ση την εξουσιοδότηση που εκδόθηκε στις 5 Απριλίου, 1993.

Στο τέλος της νέας διαδικασίας διατάχθηκε η έκδοση του εφεσείοντα.

Ο εφεσείων υπέβαλε, με βάση το Άρθρο 10 του Νόμου, αίτηση για έκδοση εντάλματος Habeas Corpus για την απελευθέρωσή του. 5

Δικαστής του Δικαστηρίου τούτου απέρριψε την αίτηση.

Τα ζητήματα που ηγήθηκαν στην παρούσα έφεση και αναπτύχθηκαν από το δικηγόρο του εφεσείοντα είναι:-

1. Το προσωρινό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από τον Πρόεδρο του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας είναι άκυρο και συμπαράσχει σε ακυρότητα τη διαδικασία η οποία κατέληξε στη διαταγή εκδόσεως. 10
2. Μια μάρτυς, υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κύπρου, ανέφερε στη μαρτυρία της ότι δεν γνωρίζει καλά τα γαλλικά. Ο δικηγόρος του εφεσείοντα υπέβαλε ότι για το λόγο αυτό δεν αποδείχθηκε ότι η μετάφραση από τα γαλλικά στα αγγλικά των εγγράφων τα οποία στάλσαν από την αιτούσα χώρα και κατατέθηκαν από τη μάρτυρα στο Δικαστήριο ήταν πιστή και ορθή. 15
3. Ο εφεσείων καταδικάστηκε ερήμην από Γαλλικά Δικαστήρια για τα αδικήματα για τα οποία διατάχθηκε η έκδοσή του και, ως εκ τούτου, 20
 - (α) δεν μπορεί να δικαστεί για δεύτερη φορά γιατί παραβιάζεται η αρχή του “ου δις δικάζειν” (nemo debet bis vexari) στο Άρθρο 9 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Εκδόσεως Φυγοδίκων που κυρώθηκε από το Νόμο 95/70, (η “Σύμβαση”), και, 25
 - (β) τα εντάλματα συλλήψεως που εκδόθηκαν από τις Γαλλικές Αρχές εξαλείφθηκαν με τη συγχώνευση στις καταδικαστικές ερήμην αποφάσεις και, ως εκ τούτου, δεν ικανοποιείται η απαίτηση του Άρθρου 12(2)(α) της Σύμβασης. 30
4. Τα αποδεικτικά στοιχεία που προσάχθηκαν στο Επαρχιακό Δικαστήριο δεν είναι αποδεκτά σύμφωνα με τον περί Αποδείξεως Νόμο της Κύπρου.

Η περί Εκδόσεως Φυγοδίκων Νομοθεσία έχει σκοπό να εμποδί-

σει φυγόδικο, ο οποίος διέπραξε αδίκημα σε μια χώρα, να βρει άσυλο σε άλλη στην οποία καταφεύγει και, έτσι, να αποφύγει τη δίκη και την τιμωρία. Βασίζεται πάνω στις απλές αρχές της δικαιοσύνης. Η νομοθεσία αυτή είναι υψίστης σπουδαιότητας για τη δημόσια απονομή της δικαιοσύνης και την εσωτερική ασφάλεια των διαφόρων χωρών. (Βλ. *Benwell v. Attorney-General* [1986] LRC 2 (Const) 246 στη σελ. 254.)

5

Η διαδικασία έκδοσης βασίζεται στις διεθνείς υποχρεώσεις από αμοιβαίες συμφωνίες μεταξύ διαφόρων χωρών.

10

Τόσον η Γαλλία, όσον και η Κύπρος έχουν κυρώσει τη Σύμβαση.

Αναφορικά με την πρόσκαιρη σύλληψη εφαρμόζεται η νομοθεσία του Μέρους από το οποίο ζητείται η έκδοση (Άρθρο 22 της Σύμβασης).

15

Το προσωρινό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε στις 9 Φεβρουαρίου, 1993, σύμφωνα με την Κυπριακή Νομοθεσία, καμιά επιρροή δεν ασκεί σε οποιαδήποτε μετέπειτα διαδικασία εκδόσεως η οποία αρχίζει με την εξουσιοδότηση του Υπουργού.

20

Σκοπός του προσωρινού εντάλματος συλλήψεως είναι η σύλληψη του φυγοδίκου για την περαιτέρω υλοποίηση των σκοπών του Νόμου και της Σύμβασης.

Στην παρούσα υπόθεση η προσβαλλόμενη διαταγή εκδόσεως δόθηκε σε εντελώς διαφορετική διαδικασία που άρχισε ενώπιον του Δικαστή του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακας στις 14 Απριλίου, 1993.

25

Το Άρθρο 23 της Σύμβασης προβλέπει ότι τα δικαιολογητικά της αίτησης συντάσσονται στη γλώσσα του αιτούντος Μέρους, είτε στη γλώσσα του Μέρους από το οποίο αιτείται η έκδοση. Το τελευταίο τούτο Μέρος μπορεί να αξιώσει μετάφραση σε επίσημη γλώσσα του Συμβουλίου της Ευρώπης την οποία επιλέγει.

30

Οι επίσημες γλώσσες του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η γαλλική και η αγγλική.

Τα έγγραφα που είναι Τεκμήρια 6Α και 6Β είναι συνταγμένα στα γαλλικά. Υπάρχει όμως και επίσημη αυθεντική μετάφραση στα αγγλικά.

35

Η μάρτυς, υπάλληλος του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Δημο-

σίας Τάξεως, ερωτήθηκε από το δικηγόρο του εφεσείοντα αν γνώριζε τη γαλλική γλώσσα σε βαθμό που να μπορούσε να επιβεβαιώσει αν η μετάφραση ήταν πιστή και η απάντηση της ήταν αρνητική. Αυτό καμιά επιρροή δεν ασκεί στην υπόθεση. Δεν έγινε κανένας ισχυρισμός ούτε προσήχθη οποιαδήποτε μαρτυρία, ότι η μετάφραση στα 5 αγγλικά δεν ήταν ορθή και ακριβής.

Είναι βασική αρχή Δικαίου ότι ουδείς δικάζεται δύο φορές για το ίδιο αδίκημα.

Σύμφωνα με τα έγγραφα ενώπιον του Δικαστηρίου εκδόθηκαν 10 διεθνή εντάλματα συλλήψεως του εφεσείοντα:

Στις 24 Ιουνίου, 1986, για το φόνο και τη συννομωσία για διάπραξη του φόνου και στις 15 Δεκεμβρίου, 1987, για τα αδικήματα που αναφέρονται στα ναρκωτικά και καταδικάστηκε σε φυλάκιση ερήμην στις 19 Απριλίου, 1991.

Η απόφαση αυτή δεν κοινοποιήθηκε στον εφεσείοντα με τον τρόπο που προβλέπει η Γαλλική Ποινική Δικονομία. Το ένταλμα επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο που τον καταδίκασε. 15

Ο εφεσείων καταδικάστηκε από Γαλλικό Δικαστήριο ερήμην στις 19 Δεκεμβρίου, 1989 για τα ναρκωτικά. Ούτε αυτή η απόφαση κοινοποιήθηκε στον εφεσείοντα όπως προβλέπει η Γαλλική Νομοθεσία. 20

Τα εντάλματα συλλήψεως αν είναι ισχυρά ικανοποιούν την απαίτηση του Άρθρου 12(2)(α) της Σύμβασης.

Το Άρθρο 639 της Γαλλικής Ποινικής Δικονομίας, όπως παρατίθεται στα γαλλικά και στην αγγλική του μετάφραση, προβλέπει ότι όταν ο αδικοπράγών παραδοθεί ή συλληφθεί η καταδικαστική απόφαση και η διαδικασία η οποία έλαβε χώρα μετά την έκδοση της διαταγής παρουσίας του ενώπιον του Δικαστηρίου ακυρώνονται και ο φυγόδικος δικάζεται εξ υπαρχής σύμφωνα με την κανονική διαδικασία. 25

Ο ισχυρισμός του δικηγόρου του εφεσείοντα ότι η καταδικαστική απόφαση παραμένει ισχυρή, εκτός εάν ο εφεσείων υποβάλει έφεση εναντίον της, δεν ευσταθεί γιατί δεν υποστηρίζεται από το λεκτικό του σχετικού άρθρου. 30

Στη παρούσα περίπτωση τα δύο εντάλματα, στα οποία έχομε αναφερθεί, παραμένουν ισχυρά και ο εφεσείων όταν παραδοθεί στις 35 Γαλλικές Αρχές θα αντιμετωπίσει εξ υπαρχής δίκη με την κανονική

διαδικασία και θα έχει και το δικαίωμα και ευεργέτημα της παρόχης νομικής βοήθειας από δικηγόρο ενώπιον των Γαλλικών Δικαστηρίων.

5 Το Άρθρο 9(5)(α) του Νόμου προβλέπει ότι για να χωρήσει έκδοση πρέπει το Δικαστήριο να ικανοποιηθεί ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που παρουσιάστηκαν ενώπιον του είναι επαρκή και δικαιολογούν την παραπομπή του φυγόδικου σε δίκη για το αδίκημα εφόσον τούτο διαπραττέτο εντός της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου. Δικαστήριο είναι το Κυπριακό Δικαστήριο.

10 Βάσει του Νόμου και της σχετικής νομολογίας τα αποδεικτικά στοιχεία πρέπει να είναι αποδεκτά ως μαρτυρία με βάση την Κυπριακή Νομοθεσία.

15 Ο δικηγόρος του εφεσείοντα δεν υπέδειξε κανένα ή οποιοδήποτε μέρος των αποδεικτικών στοιχείων το οποίο δεν είναι αποδεκτό ως μαρτυρία με βάση την Κυπριακή Νομοθεσία.

Αόριστοι, θεωρητικοί ισχυρισμοί δεν στηρίζουν υπόθεση. Ο λόγος αυτός είναι τελείως ατεκμηρίωτος και αβάσιμος.

20 Η παράγραφος (α) του εδαφίου (5) του Άρθρου 9 του Νόμου δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση αιτήσεως εκδόσεως δυνάμει της Σύμβασης. Εφαρμογή έχουν οι διατάξεις της Σύμβασης. Τα δικαιολογητικά στοιχεία που απαιτεί το Άρθρο 12 της Σύμβασης είναι αρκετά. (Βλ. Άρθρο 9(5)(γ) και 13(3) του Νόμου).

Κανένας από τους λόγους που προβλήθηκαν δεν ευσταθεί.

Η έφεση αποτυγχάνει και απορρίπτεται.

25 *Η έφεση απορρίπτεται.*